

Ne kažēn kas, bet vēs šēs tas... (Kēlē karuolē iš gīvenēma vierēnē)

Nu mažumies užgēmosi meilē kninguoms: skaitītuojē tēkra bovau jau pradēnie muokīkluo. Ta biblioteka bova tiktā tuoks jouds šiepalis, vo kningieliu – kelēs desietkas. Vēsas skaitiau gal šimta kartu, bemaž mintēnā anas muokiejau. No, ne kažēn kas, bet... vēs šēs tas. Pērma eilierašti priš vēsa klasē parskaitē Muokītuos. Tas bova ketvėrtuo klasie. Rašiau aple šonieli Taka. Nusteba Muokītuos, dar paklausē: „Gal ons īr Taksos?“ Kaimē tuokē Taka nieks nebova gėrdiejēs. Aš patvėrtėnau, ka mūsa šou vardo Sargis, vo varda Taks – pati sogalvuojau, nes mūsa Sargis liuob topietē ont taka ē lauktē monēs pareinont iš muokīklas... Pakuolējē Muokītuos moni priš vēsa klasē – už somanoma ēr kūrība, kāp pasakē. Lėipē daugiau rašītē – net išvaražējē, ka galio būtē rašītuojē arba poetē. No netapau... Bet ta ožgēmosi meilē kninguoms tēp ē pasėlēka. Paskaitēniejo, kartās ē parašēniejo, ē ramēno savē: kad ē ne kažēn kas, bet... vēs šēs tas.